

**การบริหารจัดการกลุ่มภายใต้ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง
กรณีศึกษา กลุ่มเครื่องแกงของชุมชนบ้านกลางพัฒนา***
**GROUP MANAGEMENT UNDER THE PHILOSOPHY OF SUFFICIENCY ECONOMY
CASE STUDY OF CURRY PASTE GROUP OF BAN KLANG PHATTHANA COMMUNITY**

กীরติกร นุ่นทิพย์

Geeratikorn Nunthip

ณัฐพล เขียดเขียว

Nattaphon Khiadkhiaw

จิตติมา ดำรงวัฒนะ

Jittima Damrongwattana

มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช

Nakhon Si Thammarat Rajabhat University, Thailand

อนุชิต ปราบพาล

Anuchit Prabpran

มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

Mahachulalongkornrajavidyalaya University, Thailand

E-mail: jittima_dam@nstru.ac.th

บทคัดย่อ

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาการพัฒนาการเกิดกลุ่มเครื่องแกง ตำบลละอาย อำเภอดง จังหวัดนครศรีธรรมราช 2) ศึกษาสภาพปัญหาของกลุ่มเครื่องแกง ตำบลละอาย อำเภอดง จังหวัดนครศรีธรรมราช และ 3) ศึกษาการบริหารจัดการกลุ่มภายใต้ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงของกลุ่มเครื่องแกง ตำบลละอาย อำเภอดง จังหวัดนครศรีธรรมราชโดยเก็บข้อมูลจาก ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ 2 ท่าน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ 1) เครื่องบันทึกภาพ เป็นการใช้กล้องถ่ายรูปเพื่อถ่ายรูปไว้เป็นหลักฐานในการวิจัย 2) บันทึกการสังเกต เป็นแบบที่ใช้ในการสังเกตในขณะที่สัมภาษณ์หรือเพื่อสังเกตการณ์ตอบคำถามของผู้ถูกสัมภาษณ์ 3) แบบสัมภาษณ์ เป็นแบบที่ผู้วิจัยได้ตั้งคำถามไว้เพื่อต้องการเก็บรวบรวมข้อมูล และ 4) เครื่องบันทึกเสียง เป็นการบันทึกเสียงตอนสัมภาษณ์เนื่องจากบางครั้งการจดบันทึกระหว่างสัมภาษณ์ วิเคราะห์ ข้อมูลเชิงเนื้อหา ผลการวิจัย พบว่า 1) กลุ่มตัวอย่างในกลุ่มเครื่องแกงของชาวบ้านในชุมชนบ้านกลางพัฒนา มีพฤติกรรมในการตัดสินใจ เลือกซื้อสินค้าที่ไม่แน่นอน สมาชิกในครอบครัวเป็นผู้มีอิทธิพล ต่อการตัดสินใจซื้อ ส่วนใหญ่มีเหตุผลในการซื้อเพราะใกล้บ้าน สะดวก เหตุผลที่ซื้อเพราะ สามารถนำไปประกอบอาหารได้ และ 2) กลุ่มตัวอย่างมีระดับความรู้เรื่องเครื่องแกง ในพื้นที่ชุมชนบ้านกลางพัฒนา ตำบลละอาย อำเภอดง จังหวัดนครศรีธรรมราช ในภาพรวมอยู่ในระดับค่อนข้างมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด คือ ด้านสินค้า รองลงมาคือ ด้านราคา และด้านที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดคือ ด้านการจำหน่ายสินค้าข้อเสนอแนะ คือ ควรมีการสร้างเครือข่ายในชุมชน และในการตลาด มีการจัดตั้งกลุ่มให้มีการสอนในเรื่องกระบวนการผลิต เครื่องแกงและเพื่อสร้างรายได้ และมีการประชาสัมพันธ์ผลิตภัณฑ์ของกลุ่มตามสื่อต่าง ๆ เพื่อเป็นการเปิดตลาดให้กว้างขึ้น

คำสำคัญ: เศรษฐกิจพอเพียง, กลุ่มเครื่องแกง, ชุมชนบ้านกลาง

Abstract

This study has the objectives to 1) study the development of the curry paste group, La-ai Sub-district, Chawang District, Nakhon Si Thammarat Province, 2) study the problem conditions of the curry paste group, La-ai Sub-district, Chawang District, Nakhon Si Thammarat Province, 3) study the management of the group under the Philosophy of Sufficiency Economy of the curry paste group in La-ai Sub-district, Chawang District, Nakhon Si Thammarat Province. The researcher collected data from two key informants. The tools used in the research included 1) a video recorder, which was the use of a camera to take pictures as evidence for research; 2) observation records, which were forms used to observe the interviews or observe the interviewees answering questions; 3) an interview form, which was a form in which the researcher has asked questions in order to collect data, and 4) a voice recorder, which was an audio recording equipment of the interview due to sometimes taking notes during the interview. This research was conducted with content analysis. The results of the research found that 1) the sample group in the curry paste group of villagers in the Ban Klang Phatthana community had decision-making behavior with uncertain behavior when choosing the product. Family members were influential in the purchasing decision. Most of the reasons for purchasing were because it was close to home and convenient. The reason for purchasing is it can be used for cooking. 2) The sample group had a high level of knowledge about curry paste within the area of Ban Klang Phatthana community in La-ai Sub-district, Chawang District, Nakhon Si Thammarat Province. Overall, it was at a quite high level. When considering each aspect, it was found that the aspect with the highest average was the product aspect, followed by the price aspect, and the aspect with the lowest average was in terms of product sales. The suggestion indicated that there should have been a network in the community and in marketing. The group should have been established to teach about the curry production process and to generate income. The group's products should have been publicized in various media in order to open the market to a wider audience.

Keywords: Sufficiency Economy, Curry Paste Group, Ban Klang Community

บทนำ

ในยุคปัจจุบันที่โลกมีความผันผวนอย่างมาก ทั้งด้านเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม การนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงของพระบาทสมเด็จพระบรมชนกาธิเบศร มหาภูมิพลอดุลยเดชมหาราช บรมนาถบพิตร รัชกาลที่ 9 ทรงชี้แนวทางการดำเนินชีวิตให้แก่ปวงชนชาวไทยมาเป็นระยะเวลานาน ในช่วงตั้งแต่ก่อนการเกิดวิกฤตเศรษฐกิจ เพื่อมุ่งให้พสกนิกรได้ดำรงชีวิตอยู่ได้อย่างยั่งยืน มั่นคง และปลอดภัย ภายใต้ความเปลี่ยนแปลงต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นตามกระแสโลกาภิวัตน์ มาเป็นแนวทาง (กองทัพเรือภาคที่ 2, 2564) ซึ่งได้รับการยอมรับอย่างกว้างขวางว่าเป็นแนวทางการพัฒนาที่ยั่งยืน และสามารถนำไปประยุกต์ใช้ได้ในทุกบริบท โดยเฉพาะอย่างยิ่งในระดับชุมชนปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงเน้นย้ำถึงความสำคัญของการพึ่งพาตนเอง การพัฒนาอย่างค่อยเป็นค่อยไป การใช้ทรัพยากรอย่างมีประสิทธิภาพ และการสร้างความสมดุลระหว่างการพัฒนาเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม เมื่อนำปรัชญานี้ไปใช้ในการบริหารจัดการกลุ่มชุมชน จะช่วยให้กลุ่มมีความเข้มแข็งและสามารถพัฒนาได้อย่างยั่งยืน

เป้าหมายการพัฒนาอย่างยั่งยืน The Sustainable Development Goals (SDGs) ประกอบด้วย 17 เป้าหมายเพื่อให้แน่ใจว่าโลกจะดีขึ้นภายในปี 2573 เป้าหมายเหล่านี้ คือ การเรียกร้องให้มีการดำเนินการเพื่อยุติความยากจน ปกป้องโลก และทำให้ทุกคนมีความสงบสุข และความมั่งคั่ง เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนมีแนวทางและเป้าหมายที่ชัดเจนสำหรับทุกประเทศเพื่อให้สอดคล้องกับลำดับความสำคัญในการพัฒนาของตนเองว่าควรเลือกทางที่เหมาะสมในการปรับปรุงชีวิต ชุมชน และสังคมต่อไป โดยเป้าหมายหมายเลขที่ 8 ส่งเสริมการเติบโตทางเศรษฐกิจที่ต่อเนื่อง ครอบคลุม และยั่งยืน การจ้างงานเต็มที่ และมีผลิตภาพ และการมีงานที่เหมาะสมสำหรับทุกคน โดยตระหนักทำให้การเติบโตทางเศรษฐกิจต่อประชากรมีความยั่งยืนตามบริบทของประเทศ ส่งเสริมนโยบายที่มุ่งเน้นการพัฒนาที่สนับสนุนกิจกรรมที่มีผลิตภาพ การสร้างงานที่เหมาะสม ความเป็นผู้ประกอบการ ความสร้างสรรค์และนวัตกรรม และส่งเสริมการเกิดรวมถึงการเติบโตของวิสาหกิจรายย่อย ขนาดเล็ก และขนาดกลาง ซึ่งรวมถึงผ่านทางการเข้าถึงบริการทางการเงิน (คณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล, 2564) ทางด้านยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี มีวิสัยทัศน์ประเทศไทย ว่า “ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศพัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนาตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” หรือเป็นคติพจน์ประจำชาติว่า “มั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน” เพื่อสนองตอบต่อผลประโยชน์แห่งชาติ และสอดคล้องกับเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน ทรัพยากรธรรมชาติมีความอุดมสมบูรณ์มากขึ้นและสิ่งแวดล้อมมีคุณภาพดีขึ้น คนมีความรับผิดชอบต่อสังคม มีความเอื้ออาทร เสียสละเพื่อผลประโยชน์ส่วนรวม รัฐบาลมีนโยบายที่มุ่งประโยชน์ส่วนรวมอย่างยั่งยืน และให้ความสำคัญกับการมีส่วนร่วมของประชาชน และทุกภาคส่วนในสังคมยึดถือและปฏิบัติตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงเพื่อการพัฒนาอย่างสมดุล มีเสถียรภาพและยั่งยืน (ยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี พ.ศ. 2561 - 2580, 2561)

กรณีศึกษาของกลุ่มเครื่องแกงของชุมชนบ้านกลางพัฒนาได้นำหลักการของปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาปรับใช้ในทุก ๆ ด้านของการดำเนินงาน ไม่ว่าจะเป็นการผลิต การตลาด การจัดการการเงิน และการพัฒนาชุมชน กลุ่มเครื่องแกงของชุมชนบ้านกลางพัฒนา จัดตั้งกลุ่มขึ้นมาเมื่อปี พ.ศ. 2563 จึงเล็งเห็นว่าประชากรในหมู่บ้านค่อนข้างที่จะว่างงานกันเยอะ จึงอยากสนับสนุนให้ประชากรมีรายได้เสริม เพื่อการดำรงวิถีชีวิตความเป็นอยู่ที่ดีขึ้น น้อมนำยึดหลักคำสอนของเศรษฐกิจพอเพียง จึงได้มีการคิดค้นว่าจะทำอะไรที่มีผลตอบรับดี สามารถจำหน่ายได้ มีต้นทุนที่พอ มีความต้องการทางตลาด จึงได้มีการประชุมเสนอแนะจากเสียงข้างมากออกมา เป็นการทำเครื่องแกง เพราะเครื่องแกงเป็นวัตถุดิบที่ใช้กันทุกบ้าน จึงได้ก่อตั้งศูนย์การเรียนรู้มาจนถึงปัจจุบันนี้ เพื่อให้เกิดพัฒนาได้อย่างยั่งยืน มีรายได้ที่มั่นคง และมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาการพัฒนาการเกิดกลุ่มเครื่องแกง ตำบลละอาย อำเภอนางรอง จังหวัดนครราชสีมา
2. เพื่อศึกษาสภาพปัญหาของกลุ่มเครื่องแกง ตำบลละอาย อำเภอนางรอง จังหวัดนครราชสีมา
3. เพื่อศึกษาการบริหารจัดการกลุ่มภายใต้ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงของกลุ่มเครื่องแกง ตำบลละอาย อำเภอนางรอง จังหวัดนครราชสีมา

วิธีดำเนินการวิจัย

การศึกษาเรื่อง การบริหารจัดการกลุ่มภายใต้ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง กรณีศึกษา กลุ่มเครื่องแกงของชุมชนบ้านกลางพัฒนา

1. ประชากรผู้ให้ข้อมูลสำคัญ

- 1.1 ผู้ให้ข้อมูลหลัก คือ นางศศิณัฐ แก้วมณี
- 1.2 ผู้ให้ข้อมูลรอง คือ นางสาวชนิษฐา วงศ์พิพันธ์ และนายสันติ ศิริจิตร

2. เครื่องมือรวบรวมข้อมูล

2.1 เครื่องบันทึกภาพ เป็นการใช้อุปกรณ์ถ่ายภาพเพื่อถ่ายภาพไว้เป็นหลักฐานในการวิจัย เพราะขณะสัมภาษณ์อาจจะต้องใช้กล้องถ่ายภาพในการเก็บภาพเพื่อนำมาใช้ในการวิจัย

2.2 บันทึกการสังเกต เป็นแบบที่ใช้ในการสังเกตในขณะที่สัมภาษณ์ หรือเพื่อสังเกตการตอบคำถามของผู้ถูกสัมภาษณ์ว่าตอบตรงประเด็น และตามข้อมูลจริงเท็จ เป็นการสังเกตกำหนดแนวทางโดยการใช้สายตา

2.3 แบบสัมภาษณ์ เป็นแบบที่ผู้วิจัยได้ตั้งคำถามไว้เพื่อต้องการเก็บบันทึกข้อมูลในการวิจัยพร้อมทั้งรวบรวมข้อมูลให้ได้มากที่สุด และตรงประเด็นมากที่สุด

2.4 เครื่องบันทึกเสียง เป็นการบันทึกเสียงตอนสัมภาษณ์ เนื่องจากบางครั้งการจดบันทึกระหว่างสัมภาษณ์ไม่ทัน ก็ยังมีเครื่องบันทึกเสียงเป็นเครื่องสำรองข้อมูลได้

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

3.1 สำรวจพื้นที่ในชุมชนเพื่อศึกษาข้อมูลเบื้องต้นก่อน หลังจากนั้นจึงไปสำรวจข้อมูลเบื้องต้นของกลุ่มสตรีบ้านไทรเพทาย

3.2 สร้างความสัมพันธ์ และแนะนำตัวเบื้องต้นเพื่อนำไปสู่การปรับตัวให้เข้ากับชุมชน

3.3 ประสานงานโดยใช้เครื่องมือเพื่อเก็บข้อมูลรายละเอียดแบบเจาะลึกโดยนัดวัน เวลา และสถานที่ จากนั้นผู้วิจัยได้เก็บข้อมูลและรายละเอียดแต่ละประเด็น โดยพบปะพูดคุยกับกลุ่มเป้าหมาย พร้อมถ่ายภาพประกอบ

3.4 รวบรวมวิเคราะห์ และสรุปผล หากปรากฏว่าขาดรายละเอียดข้อมูลส่วนใดก็ไปเก็บข้อมูลเพิ่มเติม

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

การศึกษาเรื่อง การบริหารจัดการกลุ่มภายใต้ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง กรณีศึกษา กลุ่มเครื่องแกงของชุมชนบ้านกลางพัฒนา ถูกต้องเรียบร้อยแล้ว จึงนำข้อมูลมาวิเคราะห์ เพื่อให้ได้ข้อมูลที่ถูกต้องตามวัตถุประสงค์ของการวิจัยที่ผู้ทำการวิจัยทำการศึกษา และนำมาวิเคราะห์ในเชิงพรรณนา

ผลการวิจัย

1. พัฒนาการการเกิดกลุ่มเครื่องแกงของชุมชนบ้านกลางพัฒนา

1.1 ขั้นตอนตัวของกลุ่ม พบว่า ก่อตั้งกลุ่มเมื่อปี 2563 ที่เล็งเห็นถึงความลำบากของสมาชิกในชุมชน จึงอยากให้สมาชิกในชุมชนมีรายได้เสริมจากการว่างงาน และเป็นการส่งเสริมอาชีพให้กับชาวบ้าน จึงได้มีการจัดประชุมวางแผน และฟังความคิดเห็นเสียงข้างมากของชาวบ้าน ผลตอบรับออกมาดี ก็เลยมีการก่อตั้งกลุ่มขึ้นมา และได้ดำเนินเรื่องของงบประมาณเพื่อมาสร้างกลุ่มให้เจริญเติบโตขึ้น เมื่อกลุ่มมีการเจริญเติบโตขึ้นมาในระดับหนึ่ง จัดให้เป็นศูนย์การเรียนรู้ในชุมชน และได้มีผู้ที่สนใจจะศึกษาเข้ามาเก็บเกี่ยวข้อมูลกันมากขึ้น

1.2 ขั้นตอนการปฏิบัติ พบว่า หลังจากที่ได้ผลตอบรับออกมาดี คือชาวบ้านให้ความสนใจ และเข้าร่วมเป็นสมาชิกก็เลยทำการของงบประมาณไปเพื่อมาจัดทำสินค้า จึงได้มีการวางแผนประชุมกันอีกครั้งเพื่อถูกใจของลูกค้า และได้มีการแบ่งหน้าที่กันไปแต่ละฝ่าย

1.3 ขั้นตอนการขยายตัวของกลุ่ม พบว่า เปิดโอกาสให้สมาชิก หรือบุคคลภายนอกได้เข้ามาศึกษาเรียนรู้การทำเครื่องแกง จึงทำให้เผยแพร่ไปทั่ว แล้วก็มีหน่วยงานเข้ามาสนับสนุน ทางกลุ่มเองก็ยังรับผู้ที่สนใจได้เข้ามามีส่วนร่วม และมีการขยายตัวไปทางด้านตลาดมากขึ้น ผู้ที่สนใจก็ทยอยมาสั่งจองเยอะขึ้น

1.4 ขั้นการมีส่วนร่วม พบว่า การมีส่วนร่วมในการปฏิบัติงานสมาชิกทุกคนมีความร่วมมือกันเป็นอย่างดี ทุกคนมีสิทธิ ส่วนร่วมเท่าเทียมกันหมด หน้าที่ของใครก็รับผิดชอบในส่วนตรงนั้น มีการปรึกษาหารือกันตลอดที่ไม่เข้าใจ หรือบกพร่องตรงไหนในส่วนที่ตนรับผิดชอบ แต่ละคนก็มีความพยายามตั้งใจในการทำงาน

2. สภาพปัญหาของกลุ่มเครื่องแกงของชุมชนบ้านกลางพัฒนา

2.1 สภาพปัญหาการผลิต พบว่า การขาดงบประมาณ หรือยื่นคำขอของงบประมาณไปแล้วแต่งบมาช้า จึงทำให้การผลิตล่าช้า และอีกปัญหาที่พบได้บ่อยคือ เนื่องจากเครื่องมือที่ใช้ค่อนข้างที่จะเสื่อมสภาพ เช่น กะเทียม เครื่องบด จึงทำให้ไม่สามารถที่จะทำงานต่อได้ ต้องรอการซื้อสินค้าเครื่องมือใหม่เท่านั้น เพื่อทำงานจะทำให้สินค้าดูไม่สวย จึงต้องมีการแก้ทำใหม่ และงานที่แก้แล้วก็ออกไม่ดูเป็นธรรมชาติ

2.2 สภาพปัญหาการบรรจุภัณฑ์ พบว่า บรรจุภัณฑ์ไม่เหมาะสมกับสินค้า กลิ่น เสีย ได้ง่าย และเป็นถุงพลาสติกที่ใช้ใส่เครื่องแกง ซึ่งเป็นถุงพลาสติกธรรมดาทั่วไป ต้องการให้มีรูปทรงที่สวยงามกว่านี้ แต่ด้วยงบประมาณที่ไม่เพียงพอ

2.3 สภาพปัญหาด้านการตลาด พบว่า สินค้าเป็นที่ต้องการของทางตลาดก็จริง แต่ด้วยปัจจัยที่ว่า เครื่องแกงมีผู้ผลิตกันเยอะ จึงทำให้เป็นปัญหาในการวางจำหน่าย ผู้ซื้อบางคนสนใจของผู้อื่นมากกว่าของตน เนื่องจากราคาที่ไม่สามารถต่อสู้กับผู้ขายรายอื่นได้ จึงทำเป็นปัญหาทางด้านตลาดที่ผู้ซื้อมักจะต้องเลือกสิ่งที่ถูก แต่ไม่ได้คุณภาพ แต่ผู้ซื้อไม่คำนึงถึงสินค้าที่แพง แต่มีคุณภาพ สามารถใช้ได้นาน

2.4 สภาพปัญหาการบริหารจัดการกลุ่ม พบว่า มีกฎ กติกา ภายในกลุ่ม โดยให้ความเป็นธรรมกับสมาชิกทุก ๆ คนและในกลุ่มมักพบปัญหาเหล่านี้คือ เช่น ปัญหาในเรื่องของเวลา เนื่องจากการผลิตสินค้าที่จำนวนมาก ซึ่งการบดเครื่องให้เข้ากัน ต้องใช้เวลา และใส่ใจทุกรายละเอียด จึงต้องทำงานแข่งกับเวลาเมื่อมือเผลอหรือเข้าจำนวนมาก จึงต้องเร่งรีบในการทำงาน ซึ่งยังเห็นว่า ยังบริหารจัดการกลุ่มได้ไม่ดีเท่าที่ควรต่อให้สมาชิกมีน้อย ก็ต้องมุ่งมั่นในการทำงาน เพราะต้องทำงานแข่งกับเวลา

3. การบริหารจัดการกลุ่มภายใต้ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงของกลุ่มเครื่องแกงของชุมชนบ้านกลางพัฒนา

3.1 การบริหารจัดการกลุ่มด้วยความพอประมาณ พบว่า การทำงานเป็นกลุ่ม เป็นทีมที่ดีต้องมีความพอประมาณ เหมาะสมพอดีกับการใช้ชีวิต ทำงานของตนเอง ไม่ไปวุ่นวายกับงานของคนอื่น รู้จักพอดีในตนเอง ไม่เอาตนเองไปแข่งกับใคร

3.2 การบริหารจัดการกลุ่มด้วยความมีเหตุผล พบว่า การบริหารจัดการกลุ่มด้วยความมีเหตุผลพบว่า อยากให้สมาชิกมีรายได้ เพิ่มรายได้ เพื่อเป็นการอยู่รอดของสมาชิกในกลุ่ม และเป็นการส่งเสริมให้กับกลุ่มไปสู่เขตที่กว้างขึ้น และรับฟังสมาชิกในกลุ่มทุก ๆ คน และพร้อมที่จะปฏิบัติต่อแนวทางนั้น ๆ และจำเป็นที่จะต้องคิดที่รอบคอบ ไม่ว่าจะเป็นทำอะไรต้องมีเหตุผล และมีการปรึกษากันภายในกลุ่มก่อน”

3.3 การบริหารจัดการกลุ่มด้วยการมีภูมิคุ้มกัน พบว่า การเตรียมตัวให้พร้อมต่อผลกระทบที่กำลังจะตามมา พร้อมทั้งแนวทางที่จะสามารถแก้ไข แต่ต้องคำนึงถึงความเป็นไปได้ของเหตุการณ์ก่อนว่าจะเป็นอย่างไรเมื่อมีสิ่งต่าง ๆ เกิดขึ้น ที่ไม่สามารถแก้ไขได้ ต้องเปิดใจยอมรับในสิ่งที่เกิดขึ้น

3.4 การบริหารจัดการกลุ่มด้วยการมีความรู้ พบว่า การทำงานเป็นกลุ่มจะต้องมีความเข้มแข็ง ต้องรู้ เข้าใจ และปฏิบัติในการทำงานให้ได้ เมื่อบกพร่องก็จะมี การเข้าอบรม เพื่อฝึกการพัฒนาทักษะตัวเองให้เกิดความรู้ เพื่อนำมาประกอบอาชีพได้

3.5 การบริหารจัดการกลุ่มด้วยการมีคุณธรรม พบว่า การทำงานเป็นกลุ่มต้องยึดหลักคุณธรรมเป็นสำคัญ ต้องซื่อสัตย์ สุจริตกับทุกคน และซื่อสัตย์กับงาน ใส่ใจในการทำงาน ซึ่งการบริหารจัดการกลุ่มต้องมีความพอเพียง ความเพียร ความอดทน เสมอต้นเสมอปลายกับผู้ร่วมงาน ใช้สติปัญญา ในการแก้ไขปัญหา นั้น ๆ ที่เกิดขึ้น ไม่ปล่อยปละละเลยให้งานเล็ก ๆ เป็นงานที่ใหญ่จนไม่สามารถแก้ไขปัญหานั้นได้

ภาพที่ 1 แสดงภาพผลิตภัณฑ์เครื่องแกง

อภิปรายผล

1. พัฒนาการการเกิดกลุ่ม 1) ขั้นตอนตัวของกลุ่ม พบว่า ก่อตั้งกลุ่มเมื่อปี 2563 ที่เล็งเห็นถึงความลำบากของสมาชิกในชุมชน จึงอยากให้สมาชิกในชุมชนมีรายได้เสริมจากการว่างงาน และเป็นการส่งเสริมอาชีพให้กับชาวบ้าน จึงได้มีการจัดประชุมวางแผน และฟังความคิดเห็นเสียงข้างมากของชาวบ้าน ผลตอบรับออกมาดีก็เลยมีการก่อตั้งกลุ่มขึ้นมา และได้ดำเนินเรื่องของงบประมาณเพื่อมาสร้างกลุ่มให้เจริญเติบโตขึ้น เมื่อกลุ่มมีการเจริญเติบโตขึ้นมาในระดับหนึ่ง จัดให้เป็นศูนย์การเรียนรู้ในชุมชน และได้มีผู้ที่สนใจจะศึกษาเข้ามาเก็บเกี่ยวข้อมูลกันมากขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ ปาริชาติ วลัยเสถียร เรื่อง กระบวนการ และเทคนิคการทำงานของนักพัฒนา กล่าวว่า ขั้นตอนตัวของกลุ่มที่เกิดจากการพูดคุยแลกเปลี่ยนความคิดเห็นจนกระทั่งกลายเป็นการกระตุ้นจิตสำนึกให้ตระหนักถึงสิ่งที่เผชิญอยู่ เกิดแกนนำในการประสานความสนใจร่วมในการรวมกลุ่ม (ปาริชาติ วลัยเสถียร, 2543) พบว่า สอดคล้องกับการศึกษาของ บัณฑิต อ่อนดำ เรื่อง ยุทธศาสตร์การพัฒนาชนบท กล่าวว่า ประสพการณ์จากโครงการส่งเสริมการมีส่วนร่วมของเกษตรกรในงานพัฒนา (SFPP) พบว่า กระบวนการกระตุ้นให้เกิดกลุ่มของเกษตรกรรายย่อยนั้น ประกอบด้วย ขั้นตอนที่ 1 การเตรียมกลุ่ม (Pre Group Stage) ขั้นตอนนี้เป็นขั้นตอนที่เกษตรกรตำบลเข้าไปสร้างความคุ้นเคย การยอมรับ และความไว้วางใจ จากชุมชน (บัณฑิต อ่อนดำ, 2533) รวมทั้งสอดคล้องกับงานวิจัยของ มยุรา ปะลาวัน เรื่อง การดำรงอยู่ของกลุ่มอาชีพในชุมชนผู้ประสพภัยคลื่นยักษ์สึนามิ: กรณีศึกษากลุ่มเครื่องแกงตำมือบ้านเกาะมุกด์ ตำบลเกาะลิบง อำเภอกันตัง พบว่า หลังจากที่บ้านเกาะมุกด์ได้รับความเสียหายจากคลื่นยักษ์สึนามิ เมื่อวันที่ 26 ธันวาคม 2547 และชุมชนได้รับความช่วยเหลือในด้านต่าง ๆ รวมทั้งการช่วยเหลือให้ตั้งกลุ่มอาชีพเพื่อให้ชาวบ้านมีรายได้เสริม เนื่องจากรายได้จากการประมงซึ่งเป็นอาชีพหลักลดน้อยลง ปัจจัยภายในที่สนับสนุนการดำรงอยู่ของกลุ่ม ได้แก่ การจัดตั้งกลุ่มนั้นเกิดจากความต้องการของสมาชิกกลุ่มที่ต้องการมีรายได้เสริม และได้ลดจากการประสพภัยสึนามิ เนื่องจากได้พบปะกันเมื่อมีการรวมกลุ่ม 2) ขั้นตอนการปฏิบัติ พบว่า หลังจากที่ได้ผลตอบรับออกมาดี คือชาวบ้านให้ความสนใจ และเข้าร่วมเป็นสมาชิกก็เลยทำการของงบประมาณไปเพื่อมาจัดทำสินค้า จึงได้มีการวางแผนประชุมกันอีกครั้ง เพื่อที่ให้งานหรือสินค้าผ้าปาเต๊ะที่ทำออกมาสวย งานละเอียด เป็นที่ต้องตาถูกใจของลูกค้า และได้มีการแบ่งหน้าที่กันไปแต่ละฝ่าย (มยุรา ปะลาวัน, 2550) ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ บัณฑิต อ่อนดำ กล่าวว่า กลุ่มของคนทำงานที่มีหัวหน้าคนเดียวกัน กลุ่มที่มาร่วมกันเพื่อทำงานขึ้นได้ขึ้นหนึ่งเป็นการเฉพาะกัน และทำให้การดำเนินงานมีประสิทธิภาพ ผลผลิตทั้งหลายทั้งปวงในโลกปัจจุบันนี้เป็นผลงานของกลุ่มคนแทบทั้งสิ้น กลุ่มจึงมีความสำคัญต่อการปฏิบัติงานอย่างมากกลุ่มที่ทำงานร่วมกันเพื่อบรรลุเป้าหมายที่ทุกคนให้ความสนใจร่วมกัน กลุ่มคนที่มีมารวมตัวกันเพราะถูกอรรถาัยกัน 3) ขั้นตอนการขยายตัวของกลุ่ม พบว่า เปิดโอกาสให้สมาชิก หรือบุคคลภายนอกได้เข้ามาศึกษาเรียนรู้การทำเครื่องแกง จึงทำให้เผยแพร่ไปทั่ว แล้วก็มีหน่วยงานเข้ามาสนับสนุน ทางกลุ่มเองก็ยังรับผู้ที่สนใจได้เข้ามามีส่วนร่วมและมีการขยายตัวไปทางด้านตลาดมากขึ้น ผู้ที่สนใจก็ทยอยมาสั่งจองเยอะขึ้น (บัณฑิต อ่อนดำ, 2533) ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ ปาริชาติ วลัยเสถียร กล่าวว่า ขั้นตอนการขยายตัว การเจริญเติบโต และการขยายกิจกรรมของกลุ่ม ระดมทรัพยากรจากภายใน และภายนอกชุมชนใช้กระบวนการเรียนรู้ที่เกิดขึ้นแลกเปลี่ยนประสบการณ์ซึ่งกันและกันในการสร้างเครือข่ายของกลุ่ม และ 4) ขั้นการมีส่วนร่วม พบว่า การมีส่วนร่วม

ในการปฏิบัติงานสมาชิกทุกคนมีความร่วมมือกันเป็นอย่างดี ทุกคนมีสิทธิ ส่วนร่วมเท่าเทียมกันหมด หน้าที่ของใครก็รับผิดชอบในส่วนตรงนั้น มีการปรึกษาหารือกันตลอดที่ไม่เข้าใจ หรือบกพร่องตรงไหนในส่วนที่ตนรับผิดชอบ แต่ละคนก็มีความพยายามตั้งใจในการทำงาน (ปาริชาติ วลัยเสถียร, 2543) ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ พัฒน์ บุญยรัตพันธุ์ กล่าวว่า ความสนใจร่วมกันนี้จะแสดงออกได้ชัดจากวัตถุประสงค์ของกลุ่ม มีวัตถุประสงค์ซึ่งเป็นเป้าหมายที่สมาชิกทุกคนต้องการจะให้บรรลุเป้าประสงค์ร่วมกันจะเป็นแรงดึงดูดให้สมาชิกรวมกลุ่มกันเพื่อให้บรรลุประโยชน์จากความสนใจนั้น ๆ ถ้าไม่บรรลุวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ได้กลุ่มก็จะแยกย้ายกันไป (พัฒน์ บุญยรัตพันธุ์, 2547)

2. สภาพปัญหาของกลุ่ม 1) สภาพปัญหาการผลิต พบว่า การขาดงบประมาณ หรือยื่นคำขอของงบประมาณไปแล้วแต่ยังไม่มา ทำให้การผลิตล่าช้า และอีกปัญหาที่พบได้บ่อย คือ เนื่องจากเครื่องมือที่ใช้ค่อนข้างที่จะเสื่อมสภาพ เช่น กะเทียม เครื่องบด จึงทำให้ไม่สามารถที่จะทำงานต่อได้ ต้องรอการซื้อสินค้า เครื่องมือใหม่เท่านั้น เพื่อที่งานจะได้ออกมาสวย ละเอียด และอีกปัญหาหนึ่ง คือ การบดเครื่องไม่ละเอียด จึงทำให้สินค้าดูไม่สวย จึงต้องมีการแก้ไขใหม่ และงานที่แก้แล้วก็ออกมาดูเป็นธรรมชาติซึ่ง สอดคล้องกับงานวิจัยของ อรทัย เรืองกุล เรื่อง กลยุทธ์การพัฒนาเศรษฐกิจชุมชนในเขตเทศบาลเมืองกำแพงเพชร ผลการศึกษา พบว่า ปัญหาที่เกิดจากกิจกรรมการผลิตหรือที่ต้องอาศัยฝีมือ และความชำนาญงานและปัญหาด้านเงินทุนที่มีไม่เพียงพอ ปัญหาที่เกิดจากกิจกรรมการค้า และการบริการกลุ่มยังไม่มีแนวคิดในการผลิตของกลุ่มเชิงธุรกิจ ไม่มีการพัฒนากระบวนการผลิตที่ใช้เทคโนโลยีวิชาการเข้ามาช่วย 2) สภาพปัญหาการบรรจุภัณฑ์ พบว่า บรรจุภัณฑ์ไม่เหมาะสมกับสินค้า ฉีกขาดได้ง่าย ไม่มีความคงทน และเป็นถุงพลาสติกที่ใช้ใส่ผ้าปาเต๊ะ ซึ่งเป็นถุงพลาสติกธรรมดาทั่วไป ไม่มีลวดลาย มีรูปทรงสี่เหลี่ยม ต้องการให้มีรูปทรงที่สวยงามขึ้น แต่ด้วยงบประมาณที่มีไม่เพียงพอ (อรทัย เรืองกุล, 2547) ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ อรทัย เรืองกุล เรื่อง กลยุทธ์การพัฒนาเศรษฐกิจชุมชนในเขตเทศบาลเมืองกำแพงเพชร ผลการศึกษาพบว่าปัญหาที่เกิดจากกิจกรรมการผลิตหรือที่ต้องอาศัยฝีมือ และความชำนาญงานและปัญหาด้านเงินทุนที่มีไม่เพียงพอ ปัญหาที่เกิดจากกิจกรรมการค้า และการบริการกลุ่มยังไม่มีแนวคิดในการผลิตของกลุ่มเชิงธุรกิจ ไม่มีการพัฒนากระบวนการผลิตที่ใช้เทคโนโลยีวิชาการเข้ามาช่วย 3) สภาพปัญหาด้านการตลาด พบว่า สินค้าเป็นที่ต้องการของทางตลาดก็จริง แต่ด้วยปัจจัยที่ว่าเครื่องแกงมีผู้ผลิตกันเยอะ จึงทำให้เป็นปัญหาในการวางจำหน่าย ผู้ซื้อบางคนสนใจของผู้อื่นมากกว่าของตน เนื่องจากราคาที่ไม่สามารถต่อสู้กับผู้ขายรายอื่นได้ จึงทำเป็นปัญหาทางด้านตลาดที่ผู้ซื้อจะต้องเลือกสิ่งที่ถูก แต่ไม่ได้คุณภาพ แต่ผู้ซื้อไม่คำนึงถึงสินค้าที่แพง แต่มีคุณภาพ สามารถใช้ได้ยาวนาน และ 4) สภาพปัญหาการบริหารจัดการกลุ่ม พบว่า มีกฎกติกาภายในกลุ่ม โดยให้ความเป็นธรรมกับสมาชิกทุก ๆ คนและในกลุ่มมักพบปัญหาเหล่านี้ อีก เช่น ปัญหาในเรื่องของเวลา เนื่องจากมีการผลิตสินค้าที่จำนวนมาก ซึ่งการบดเป็นงานที่ประณีตประณีต ต้องใช้เวลา และใส่ใจทุกรายละเอียด จึงต้องทำงานแข่งกับเวลาเมื่อมีออเดอร์เข้าจำนวนมาก จึงต้องเร่งรีบในการทำงาน ซึ่งยังเห็นว่า ยังบริหารจัดการกลุ่มได้ไม่ดีเท่าที่ควร ต่อให้สมาชิกมีน้อย ก็ต้องมุ่งมั่นในการทำงาน เพราะต้องทำงานแข่งกับเวลา (อรทัย เรืองกุล, 2547) รวมทั้งสอดคล้องกับงานวิจัยของ มยุรา ปะลาวัน เรื่อง การดำรงอยู่ของกลุ่มอาชีพในชุมชน ผู้ประสพภัยคลื่นยักษ์สึนามิ: กรณีศึกษาในกลุ่มเครื่องแกงตำมือบ้านเกาะมุกด์ตำบลเกาะลิบง อำเภอกันตัง ผลการศึกษา พบว่า การบริหารจัดการกลุ่มกลุ่มมีการบริหารจัดการด้านองค์กรแบบไม่เป็นทางการกลุ่มมีผู้นำตามตำแหน่ง คือ ประธานกลุ่มและผู้นำตามธรรมชาติ คือ รองประธานโดยรองประธานทำหน้าที่บริหารจัดการเกือบทุกเรื่องของกลุ่มยกเว้นเรื่องการผลิตเพราะว่าการผลิตสินค้าของกลุ่มต้องใช้แรงงานจากสมาชิกหลายคนที่ต้องทำร่วมกัน (มยุรา ปะลาวัน, 2550)

3. การบริหารจัดการกลุ่มภายใต้ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงของกลุ่ม 1) การบริหารจัดการกลุ่มด้วยความพอประมาณ พบว่า การทำงานเป็นกลุ่ม เป็นทีมที่ดีต้องมีความพอประมาณ เหมาะสมพอดีกับการใช้ชีวิตทำงานของตนเอง ไม่ไปวุ่นวายกับงานของคนอื่น รู้จักพอดีในตนเอง ไม่เอาตนเองไปแข่งกับใครซึ่ง สอดคล้องกับ

งานวิจัยของ รุ่งทิพย์ เสมอเชื้อ เรื่อง การบริหารจัดการธุรกิจชุมชนของกลุ่มอาชีพไม้กวาดลายดอกแก้ว: กรณีศึกษา ตำบลดงสุวรรณ อำเภอดอกคำใต้ จังหวัดพะเยา ผลการศึกษา พบว่า การบริหารจัดการธุรกิจชุมชนของกลุ่มด้านการตลาด ได้แก่ ผลิตภัณฑ์ ราคา การจัดจำหน่าย และการส่งเสริมการตลาด คือ ผลิตภัณฑ์การบริหารจัดการด้านผลิต ได้แก่ ปัจจัยนำเข้า กระบวนการผลิต การบริหารจัดการด้านการบริหารองค์กร ได้แก่ การวางแผน การจัดองค์กร การจัดคนเข้าทำงาน การสั่งการ การบริหารจัดการด้านการเงินและบัญชี ได้แก่ สภาพคล่องทางการเงิน โครงสร้างเงินทุน การจัดทำบัญชีและงบประมาณการเงินคือ การจัดทำบัญชีและงบการเงิน 2) การบริหารจัดการกลุ่มด้วยความมีเหตุผล พบว่า การบริหารจัดการกลุ่มด้วยความมีเหตุผล พบว่า อยากให้สมาชิกมีรายได้เพิ่มรายได้ เพื่อเป็นการอยู่รอดของสมาชิกในกลุ่ม และเป็นการส่งเสริมให้กับกลุ่มไปสู่เขตที่กว้างขึ้น และรับฟังสมาชิกในกลุ่มทุก ๆ คน และพร้อมที่จะปฏิบัติต่อแนวทางนั้น ๆ และจำเป็นที่จะต้องคิดที่รอบคอบ ไม่ว่าจะทำอะไรต้องมีเหตุผล และมีการปรึกษากันภายในกลุ่มก่อน” (รุ่งทิพย์ เสมอเชื้อ, 2551) พบว่า สอดคล้องกับงานวิจัยของ อรทิพย์ เรืองกุล เรื่อง กลยุทธ์การพัฒนาเศรษฐกิจชุมชนในเขต เทศบาลเมืองกำแพงเพชร ผลการศึกษา พบว่า ผลการวิเคราะห์ปัจจัยภายในและภายนอกของเศรษฐกิจชุมชนในเขตเทศบาลเมืองกำแพงเพชรที่มีผลต่อการพัฒนาเศรษฐกิจชุมชน พบว่า จุดแข็ง ได้แก่ ผลิตภัณฑ์ของกลุ่มเป็นภูมิปัญญาท้องถิ่น วัตถุดิบและแรงงานที่ใช้มีอยู่ในท้องถิ่น ผลิตภัณฑ์สามารถจำหน่ายในราคาถูก ทำให้สามารถแข่งขันในตลาดและเป็นกลุ่มขนาดเล็ก จุดอ่อน ได้แก่ ผลิตภัณฑ์มีความซ้ำซ้อนกับผลิตภัณฑ์ที่มีอยู่ในท้องตลาดมีเงินทุนน้อย ขาดการสนับสนุน ขาดความรู้ ความเข้าใจในหลักการและการดำเนินงาน โอกาส ได้แก่ รัฐบาลให้การสนับสนุน และมีโครงการพัฒนาทางด้านการให้ความรู้ เทคโนโลยี ฯลฯ และให้การส่งเสริม การจัดงานแสดงสินค้าตามที่ตั้งต่าง ๆ การคมนาคมที่มีเส้นทางคมนาคมติดต่อได้สะดวก และเทคโนโลยี และการติดต่อสื่อสารในปัจจุบันมีการพัฒนาขึ้นมาก จึงทำให้กลุ่มสามารถเลือกใช้ได้อย่างเหมาะสม 3) การบริหารจัดการกลุ่มด้วยการมีภูมิคุ้มกัน พบว่า การเตรียมตัวให้พร้อมต่อผลกระทบที่กำลังจะตามมา พร้อมทั้งแนวทางที่จะสามารถแก้ไข แต่ต้องคำนึงถึงความเป็นไปได้ของเหตุการณ์ก่อนว่าจะเป็นอย่างใด เมื่อมีสิ่งต่าง ๆ เกิดขึ้น ที่ไม่สามารถแก้ไขได้ ต้องเปิดใจยอมรับในสิ่งที่เกิดขึ้น (อรทิพย์ เรืองกุล, 2547) พบว่า สอดคล้องกับการศึกษาของ ประทีป วีรพัฒนนิรันดร์ เรื่อง เศรษฐกิจชุมชน: ทางรอดที่ยั่งยืนของชาติ ได้กล่าวว่า เศรษฐกิจชุมชนมีลักษณะสำคัญครอบคลุมเป็นหน่วยการผลิต แรงงานของสมาชิกมีครอบคลุมเป็นปัจจัยที่สำคัญที่สุดเป็นปัจจัยที่สำคัญต่อการอยู่รอดของครอบครัวต่อความพอเพียงและตามความสามารถในการพึ่งตนเองตามแนวคิดเศรษฐกิจชุมชนเป็นตัวของตัวเองมีพลวัตและสามารถที่จะอยู่รอดด้วยตนเองได้พัฒนาการของระบบทุนนิยม 4) การบริหารจัดการกลุ่มด้วยการมีความรู้ พบว่า การทำงานเป็นกลุ่มจะต้องมีความเข้มแข็ง ต้องรู้ เข้าใจ และปฏิบัติในการทำงานให้ได้ เมื่อบกพร่องก็จะมี การเข้าอบรม เพื่อฝึกการพัฒนาทักษะตัวเองให้เกิดความรู้ เพื่อนำมาประกอบอาชีพได้ (ประทีป วีรพัฒนนิรันดร์, 2540) รวมทั้ง สอดคล้องกับงานวิจัยของ นงนุช พันยาก เรื่อง เศรษฐกิจชุมชน :กรณีศึกษาธุรกิจผ้าก๊วยบ้านโนนสว่าง ตำบลโนนสว่าง อำเภอกุดข้าวปุ้นจังหวัดอุบลราชธานีผลการศึกษาพบว่า ด้านการร่วมมือประสานงานกับชุมชนมีการติดต่อประสานงานกับหน่วยงานอื่น ๆ ในชุมชนอย่างต่อเนื่อง ได้แก่ วัดในหมู่บ้านสำนักงานพัฒนาชุมชน อำเภอกุดข้าวปุ้น องค์การบริหารส่วนตำบลโนนสว่าง สำนักงานเกษตรอำเภอกุดข้าวปุ้น ที่ทำการกำนัน ที่ทำการผู้ใหญ่บ้านและมหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี โดยมีจุดประสงค์เพื่อของบประมาณสนับสนุนการฝึกอบรมเพิ่มทักษะปฏิบัติในกระบวนการผลิต การตลาด การยกระดับมาตรฐานผลิตภัณฑ์และนำศึกษาดูงานแหล่งเศรษฐกิจชุมชนอื่น ๆ (นงนุช พันยาก, 2549) และ 5) การบริหารจัดการกลุ่มด้วยการมีคุณธรรม พบว่า การทำงานเป็นกลุ่มต้องยึดหลักคุณธรรมเป็นสำคัญ ต้องซื่อสัตย์สุจริตกับทุกคน และซื่อสัตย์กับงาน ใส่ใจในการทำงาน ซึ่งการบริหารจัดการกลุ่มต้องมีความพอเพียง ความเพียร ความอดทน เสมอต้นเสมอปลายกับผู้ร่วมงาน ใช้สติปัญญา ในการแก้ไขปัญหาที่เกิ ดขึ้น ไม่ปล่อยปะละเลยให้งานเล็ก ๆ เป็นงานที่ใหญ่จนไม่สามารถแก้ไขปัญหาได้ สอดคล้องกับงานวิจัยของ (สิริอร วิชชาวุธ, 2544) ผลการศึกษา พบว่า คุณธรรมการรวมกลุ่ม คือ สมาชิกมีวัตถุประสงค์ที่ชัดเจน เมื่อเข้ามาพบกับ

คนในกลุ่มแล้วต้องมีการสื่อสารที่ดี และการเจรจาที่ดี มีกติกากในการอยู่ร่วมกัน และรับฟังความแตกต่างของแต่ละบุคคลด้วย

สรุปและข้อเสนอแนะ

จากการศึกษา พบว่า กลุ่มเครื่องแกงของชุมชนบ้านกลางพัฒนา มีการก่อตั้งกลุ่มเมื่อปี 2563 ที่เล็งเห็นถึงความลำบากของสมาชิกในชุมชน จึงอยากให้สมาชิกในชุมชนมีรายได้เสริมจากการว่างงาน และเป็นการส่งเสริมอาชีพให้กับชาวบ้าน จึงได้มีการก่อตั้งกลุ่มขึ้นมา เมื่อกลุ่มมีการเจริญเติบโตขึ้นมาในระดับหนึ่ง จัดให้เป็นศูนย์การเรียนรู้ในชุมชน และได้มีผู้ที่สนใจจะศึกษาเข้ามาเก็บเกี่ยวข้อมูลกันมากขึ้น มีบุคคลภายนอกได้เข้ามาศึกษาเรียนรู้การทำเครื่องแกง จึงทำให้เผยแพร่ไปทั่ว แล้วก็มีหน่วยงานเข้ามาสนับสนุน ทางกลุ่มเองก็ยังรับผู้ที่สนใจได้เข้ามามีส่วนร่วม และมีการขยายตัวไปทางด้านตลาดมากขึ้น แต่ปัญหาการขาดงบประมาณ หรือยื่นคำขอไปแล้วแต่งบประมาณไม่พอ ทำให้การผลิตรายได้ช้า และอีกปัญหา คือ เครื่องมือที่ใช้ค่อนข้างที่จะเสื่อมสภาพ จึงทำให้ไม่สามารถที่จะทำงานต่อได้ อีกทั้งยังมีปัญหาการบรรจุภัณฑ์ พบว่า บรรจุภัณฑ์ที่ไม่เหมาะสมกับสินค้าก็ขายได้ยาก ไม่มีความคงทน ปัญหาด้านการตลาด ที่ว่าผ้าป่าจะมีผู้ผลิตกันเยอะ จึงทำให้เป็นปัญหาในการวางจำหน่าย ปัญหาการบริหารจัดการกลุ่ม ซึ่งยังเห็นว่า ยังบริหารจัดการกลุ่มได้ไม่ดีเท่าที่ควร ต่อให้สมาชิกมีน้อยก็ต้องมุ่งมั่นในการทำงาน เพราะต้องทำงานแข่งกับเวลา ดังนั้น จึงต้องใช้การบริหารจัดการกลุ่มภายใต้ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงของกลุ่ม ได้แก่ 1) การบริหารจัดการกลุ่มด้วยความพอประมาณ เหมาะสมพอดีกับการใช้ชีวิตทำงานของตนเอง ไม่ไปรบกวนกับงานของคนอื่น รู้จักพอดีในตนเอง ไม่เอาตนเองไปแข่งกับใคร 2) การบริหารจัดการกลุ่มด้วยความมีเหตุผล รับฟังสมาชิกในกลุ่มทุก ๆ คน และพร้อมที่จะปฏิบัติตามแนวทางนั้น ๆ และจำเป็นที่จะต้องคิดที่รอบคอบ ไม่ว่าจะทำอะไรต้องมีเหตุผล และมีการปรึกษากันภายในกลุ่มก่อน 3) การบริหารจัดการกลุ่มด้วยการมีภูมิคุ้มกัน เตรียมตัวให้พร้อมต่อผลกระทบที่กำลังจะตามมา พร้อมทั้งแนวทางที่จะสามารถแก้ไข แต่ต้องคำนึงถึงความเป็นไปได้ของเหตุการณ์ก่อนว่าจะเป็นอย่างใด เมื่อมีสิ่งต่าง ๆ เกิดขึ้น ที่ไม่สามารถแก้ไขได้ ต้องเปิดใจยอมรับในสิ่งที่เกิดขึ้น 4) การบริหารจัดการกลุ่มด้วยการมีความรู้ จะต้องมีความเข้มแข็ง ต้องรู้ เข้าใจ และปฏิบัติในการทำงานให้ได้ เมื่อบกพร่องก็จะมี การเข้าอบรม เพื่อฝึกการพัฒนาทักษะตัวเองให้เกิดความรู้ เพื่อนำมาประกอบอาชีพได้ และ 5) การบริหารจัดการกลุ่มด้วยการมีคุณธรรมเป็นสำคัญ ต้องซื่อสัตย์ สุจริตกับทุกคน และซื่อสัตย์กับงาน ใส่ใจในการทำงาน ซึ่งการบริหารจัดการกลุ่มต้องมีความพอเพียง ความเพียร ความอดทน เสมอต้นเสมอปลายกับผู้ที่ร่วมงาน ใช้สติปัญญา ในการแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้น ไม่ปล่อยปะละเลยให้งานเล็ก ๆ เป็นงานที่ใหญ่จนไม่สามารถแก้ไขปัญหานั้นได้ ข้อเสนอแนะวิจัยครั้งต่อไป 1) ควรศึกษา แนวทางการพัฒนาศักยภาพการดำเนินงานของกลุ่มชุมชนบ้านกลางพัฒนา หมู่ที่ 15 ตำบลละอาย อำเภอดง จังหวัดนครราชสีมา 2) ควรศึกษาแนวทางการถ่ายทอดภูมิปัญญาการเครื่องแกงของชุมชนบ้านกลางพัฒนา หมู่ที่ 15 ตำบลละอาย อำเภอดง จังหวัดนครราชสีมา

เอกสารอ้างอิง

- นงนุช พันยา. (2549). เศรษฐกิจชุมชน: กรณีศึกษาธุรกิจผ้าก๊วยบ้านโนนสว่าง ตำบลโนนสว่าง อำเภอกุดข้าวปุ้น จังหวัดอุบลราชธานีผลการศึกษา. ใน วิทยานิพนธ์บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการทั่วไป. มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี.
- บัณฑิต อ่อนดำ. (2533). ยุทธศาสตร์การพัฒนาชนบท. กรุงเทพมหานคร: มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- ประทีป วีรพัฒนนิรันดร์. (2540). เศรษฐกิจชุมชน: ทางรอดที่ยั่งยืนของชาติ. กรุงเทพมหานคร: สถาบันวิจัย และให้คำปรึกษาแห่งมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

- ปาริชาติ วลัยเสถียร. (2543). กระบวนการ และเทคนิคการทำงานของนักพัฒนา. กรุงเทพมหานคร: สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย.
- พัฒน์ บุญยรัตพันธุ์ . (2547). การสร้างพลังชุมชนโดยกระบวนการพัฒนาชุมชน. กรุงเทพมหานคร: ไทยวัฒนาพานิช.
- มยุรา ปะลาวัน. (2550). การดำรงอยู่ของกลุ่มอาชีพในชุมชนผู้ประสบภัยคลื่นยักษ์สึนามิ: กรณีศึกษา กลุ่มเครื่องแกงตำมือบ้านเกาะมุกด์ ตำบลเกาะลิบง อำเภอกันตัง จังหวัดตรัง. ใน รายงานการวิจัย. มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา.
- รุ่งทิพย์ เสมอเชื้อ. (2551). การบริหารจัดการธุรกิจชุมชนของกลุ่มอาชีพไม้กวาด ลายดอกแก้ว: กรณีศึกษา ตำบลดงสุพรรณ อำเภอดอกคำใต้ จังหวัดพะเยา. ใน วิทยานิพนธ์บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการทั่วไป. มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย.
- สิริอร วิชชาวุธ. (2544). จิตวิทยาอุตสาหกรรมและองค์การเบื้องต้น. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- อรทิพย์ เรืองกุล. (2547). กลยุทธ์การพัฒนาเศรษฐกิจชุมชนในเขตเทศบาลเมืองกำแพงเพชร. ใน รายงานการวิจัย. มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร.